

[Knud Thomsen.]

Dernæst er der et enkelt punkt, jeg meget gerne vil blande mig i vedrørende den rigelige debat om økonomisk demokrati. Ministeren svarede i første omgang fru Dagmar Andreassen, at fru Dagmar Andreassens opfattelse af økonomisk demokrati ikke levede op til socialdemokratiets ideelle stræben i den henseende. Ministeren sagde samtidig, at nu var det rigtigt at fastslå, at linjerne her kunne skilles. Jeg husker ikke, om der blev sagt, at vandene skulle skilles. Det mener jeg til gengæld. Ministeren har nu fået sin medbestemmelsesret i aktieselskaber og anpartsselskaber gennemført. Ministeren har selv givet tilsagn om at ville gå videre med tanken og ved, at han kan finde tilslutning hos det konservative folkeparti. Men når ministeren gentagne gange fastlåser en ved lov tvangsgennemført medejendomsret og dennes andel i medbestemmelsesretten, så er det, vi må sige stop og sige: naturligvis knytter der sig medbestemmelse til enhver ejer af aktier, men vi er imod at gennemføre dette ved lovmæssig tvang og på den måde, vi hidtil har hørt om det. Så skal man være ærlig og sige: dette er socialisering, og det er det, vi vil. Det kan man forstå, og det kan hr. Frandsen forstå. Det er det, vi vender os imod. Ministeren bør bruge de rigtige ord og sige: vi vil en socialisering af det danske erhvervsliv ad den vej, så ved ministeren, hvor han kan få sin støtte; det bliver i venstre side af salen og i hvert fald ikke hos os.

(Kort bemærkning).

Hans Kjær: Jeg kan da kun beklage den kontante afvisning, som handelsministeren nu kom med på min forespørgsel. Min forespørgsel gik nu ikke på en kommission, men på et udvalg. Men når ministeren sammenligner disse muligheder med det, der er sket ved aktieselskabsloven, så mener jeg, ministeren gør det på et forkert grundlag. Forholdet er jo netop det, at da aktieselskabslovforslaget og anpartslovforslaget blev fremsat, var der andre lovforslag i dette kompleks, vi tog skarpt afstand fra, men hovedsigtet i reformerne i aktieselskabsloven og anpartsloven gav vi jo tilslutning til, ikke mindst i spørgsmålet om medarbejderindflydelsen, hvor mit parti har været i

front med at stille forslag. Det, vi var skeptiske over for, var en række detaljer, væsentlige detaljer, all right, men detaljer, som vi altså har snakket os igennem, men det kan minsandten ikke sammenlignes med den forskel, der er i opfattelsen af det andet. Og det, der står tilbage, er jo, at det forslag, som regeringen har fremsat, og som den vil genfremsætte, hviler ensidigt på undersøgelser hos én eneste part, nemlig LO, og det, vi gerne ville, var at få løst op, så man fik inddraget alle, så man kunne få en løsning på det, vi er enige om: udbredelsen af ejendomsretten, men det har efter min opfattelse intet med medindflydelse at gøre, for vi har netop med aktieselskabsloven vist, at man kan løse problemet med medindflydelsen. Men jeg forstår, at ministeren faldt tilbage fra den tilsyneladende venlige åbning til den indstilling, der også har været statsministerens. Jeg kan kun beklage, at debatten her i dag skal ende på den måde, for dermed er der altså ingen udsigt til at fjerne den utryghed, der hersker i erhvervslivet på dette punkt. Man vil ikke forbedre erhvervsklimaet ved at fjerne den trussel om socialisering, som man føler hviler på erhvervslivet.

Handelsministeren (Erling Jensen): Til hr. Knud Thomsen kun dette: jeg agter ikke at bruge noget som helst andet ord om regeringens forslag end det, regeringen og dens parti har opfundet, nemlig „økonomisk demokrati“. Jeg kan beklage, at begrebet økonomisk demokrati senere er blevet varebetegnelse for en række andre holdninger, for økonomisk demokrati blev lanceret i dette land som noget, der meget nært svarer til det forslag, regeringen har fremsat derom.

Må jeg sige til hr. Hans Kjær, at det er ikke mig, der nu fra denne talerstol læser en samarbejdsdrøftelse fast. Det er hr. Hans Kjær. Det er hr. Hans Kjær, der nu hævder, at får man intet udvalg, så er der ingen mulighed for drøftelser. Det turde dog være usædvanligt i denne sal, hvor man ellers er så dygtig til at drøfte mange ting også på andre måder end på udvalgsbasis.

Jeg har sagt, og det gentager jeg, at der er en periode nu fra juni til oktober, hvor vi har alle betingelser for at sætte os ned og afslappet drøfte de enkelte punkter og hold-